

Presuda Suda (drugo vijeće) od 3. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Korkein hallinto-oikeus – Finska) – postupak koji je pokrenuo X

(Predmet C-318/13)⁽¹⁾

(„Prethodno pitanje — Direktiva 79/7/EEZ — Jednako postupanje prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti — Osiguranje za slučaj nesreće zaposlenih radnika — Iznos fiksne naknade za trajni invaliditet — Aktuarski izračun koji se temelji na očekivanom prosječnom trajanju životnog vijeka ovisno o spolu korisnika navedene naknade — Dovoljno ozbiljna povreda prava Unije“)

(2014/C 395/20)

Jezik postupka: finski

Sud koji je uputio zahtjev

Korkein hallinto-oikeus

Stranke glavnog postupka

X

Izreka

- Članak 4. stavak 1. Direktive Vijeća od 19. prosinca 1978. o postupnoj provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima socijalne sigurnosti treba tumačiti tako da mu je protivan nacionalni propis koji za izračun zakonske socijalne naknade isplaćene zbog nesreće na radu predviđa primjenu kao aktuarskog čimbenika razlike u očekivanom trajanju životnog vijeka između muškaraca i žena, pri čemu primjena tog čimbenika dovodi do toga da je naknada štete koja se jednokratno isplaćuje na temelju te naknade manja kad se isplaćuje muškarцу od one koju bi dobila žena iste dobi u sličnoj situaciji.
- Na suđu koji je uputio zahtjev je da procijeni jesu li ispunjeni uvjeti za utvrđenje odgovornosti države članice. Taj će sud također, što se tiče pitanja čini li predmetni nacionalni propis „dovoljno ozbiljnu“ povredu prava Unije, morati uzeti u obzir osobito činjenicu da se Sud još nije izjasnio o zakonitosti poštovanja čimbenika utemeljenog na očekivanom prosječnom trajanju životnog vijeka ovisno o spolu prilikom određivanja naknade koja se isplaćuje na temelju zakonskog sustava socijalne sigurnosti i pripada području primjene Direktive 79/7. Sud koji je uputio zahtjev morat će također uzeti u obzir mogućnost koju je zakonodavac Unije dodijelio državama članicama, sadržanu u članku 5. stavku 2. Direktive Vijeća 2004/113 od 13. prosinca 2004. o provedbi načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pristupu i nabavi robe, odnosno pružanju usluga, kao i u članku 9. stavku 1. točki (h) Direktive 2006/54 Europskog parlamenta i Vijeća od 5. srpnja 2006. o provedbi načela jednakih mogućnosti i jednakog postupanja prema muškarcima i ženama u pitanjima zapošljavanja i rada. Spomenuti će sud morati razmotriti i to da je Sud 1. ožujka 2011. presudio (C 236/09, EU:C:2011:100), da je prva od navedenih odredaba nevaljana jer se njome krši načelo jednakog postupanja prema muškarcima i ženama.

⁽¹⁾ SL C 233, 10.8.2013.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 4. rujna 2014. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Cour d'appel de Bruxelles – Belgija) – Burgo Group SpA protiv Illochroma SA, u likvidaciji, Jérôme Theetten, u svojstvu likvidatora društva Illochroma SA

(Predmet C-327/13)⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Stečajni postupci — Pojam, poslovna jedinica — Grupa društava — Poslovna jedinica — Pravo na otvaranje sekundarnog stečajnjog postupka — Kriteriji — Osoba ovlaštena predložiti otvaranje sekundarnog stečajnjog postupka)

(2014/C 395/21)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Bruxelles

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Burgo Group SpA

Tuženik: Illochroma SA, u likvidaciji, Jérôme Theetten, u svojstvu likvidatora društva Illochroma SA

Izreka

1. Članak 3. stavak 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1346/2000 od 29. svibnja 2000. o stečajnom postupku treba tumačiti tako da se u slučaju likvidacijskog postupka protiv društva u državi članici u kojoj ono nema svoje sjedište može protiv tog društva voditi i sekundarni stečajni postupak u drugoj državi članici u kojoj ono ima sjedište i pravnu osobnost.
2. Članak 29. točku (b) Uredbe br. 1346/2000 treba tumačiti tako da se pitanje koja je osoba ili tijelo ovlašteno podnijeti prijedlog za otvaranje sekundarnog stečajnog postupka mora ocijeniti na temelju nacionalnog prava države članice na čijem se državnom području predlaže otvaranje toga postupka. Pravo na podnošenje prijedloga za otvaranje sekundarnog stečajnog postupka ne može se, međutim, ograničiti samo na vjerovnike s domicilom ili sjedištem društva u državi članici na čijem državnom području se nalazi dotična poslovna jedinica ili pak samo na vjerovnike čija je tražbina nastala u vezi s poslovanjem navedene poslovne jedinice.
3. Budući da je kod glavnog stečajnog postupka riječ o likvidacijskom postupku, Uredbu br. 1346/2000 treba tumačiti tako da o nacionalnom pravu države članice na čijem je državnom području zatraženo otvaranje sekundarnog stečajnog postupka ovisi može li sud koji je zaprimio prijedlog za otvaranje tog postupka uzeti u obzir kriterije svrhovitosti. Pri utvrđivanju pretpostavki za otvaranje takvog postupka države članice moraju, međutim, poštovati pravo Unije, a posebno opća načela prava Unije, kao i odredbe Uredbe br. 1346/2000.

(¹) SL C 226, 3.8.2013.

Presuda Suda (deveto vijeće) od 4. rujna 2014. – Europska komisija protiv Helenske Republike

(Predmet C-351/13) (¹)

(Povreda obveze države članice — Direktiva 1999/74/EZ — Članak 3. i članak 5., stavak 2. — Uzgoj kokoši nesilica — Neobogaćeni kavezi — Zabранa — Uzgoj kokoši nesilica u kavezima koji nisu u skladu sa zahtjevima koji proizlaze iz te direktive)

(2014/C 395/22)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: A. Marcoulli i B. Schima, agenti)

Tuženik: Helenska Republika (zastupnici: I.-K. Chalkias, E. Leftheriotou i M. Tassopoulou agenti)